

Bertsio elektroniko honen jatorria: *Gurutz Sarasola "Lotsati" - poemak (1935-1936)*:
<http://www.armiarma.com/emailuak/lotsati/>

Klasikoen Gordailuan:
<http://klasikoak.armiarma.com/idazlanak/L/LotsatiPoemak.htm>

POEMAK

Gurutz Sarasola «Lotsati»

Klasikoen Gordailuak egindako lanak oro dominio publikokoak dira, eta, Jabetgo Intelektualaren Legearen arabera jatorrizko idazlanak bestelako eskubiderik ez baleuka, nahi bezala erreproduzi daitezke.

ENE EUSKARIA!

O, Euskaria, Euskaria!
Atzo zoriontsua ziñan Euskaria!
Gaur leizean zakusdan Euskaria!
Noruntz ank'auk darabilzkiket,
ta nun orain ikus ditzaket,
nun, illundu ziran garaiak,
nun, joan zaizkigun oiturak?
Nun Aitor-aztarnak billatuz
ene begiak doazteke gozatuz?
Gau beltzean begia ernaituz,
noruntz noake arkituz
ezer etzeran baratzean
toki baxterren batean
lore igartu artean
izan zeran guztia?
Noruntz doazte, noruntz abesti aiek,
noruntz biguintzen gogoaren gogorra
zabalduz ospea oitura garbi aiek?
Noruntz urratzen doazte
ustelkeriaren laño beltza?
Gure izaerak lo datza
eta arrotasunean bildurik kanpotik datorkizu
loikeriaren gar eta sua.
Zenbat Euskaria supritu bear dezun!
Zenbat oitura zitalek loitzen zaitun!
Zenbat atzerritasun salkindar lagaz
Zenbat euskerari epelkeri ta isekagaz
Zure gogoa dagon itun!!
O! Betiko Jainkoa!
Euskaria irazan ziñun Jainkoa!!
Noiz arte tximist ikaragarria deusezteko
loitzen gaitun izaera dezu gordeko?
Noiz auts biurtuetatik piztuko
maitasun-biguin ta baretasunen illargia?

Noiz azkatasunaren eguzkia?
 O, zuek, ere maitagarri ederrok
 aditu zuek ere itz auen ok!
 Gure mendiak itun dagoz
 entzun egiñik zuen abots.
 Ega biguinez joan ziñaten atzerriruntz
 zorientasuna utzirik emen uts,
 eta orain atsegiñean noski zabiltzate
 bañan euskoak emen negar dagite.
 Atozte, bai, atozte, maitagarri ederrok,
 lenengo laño txuri-gorriskari elduz
 atozte, bai, atozte, maitagarri ederrok,
 Ortzea ega zorunez astinduz,
 Abesti ainitzez ase dezagun egarri.
 Lañozko soinekoz ekarri
 gure mendian zan lorerik ederrena,
 AZKATASUNA izenez zuna,
 Euskariaren aberastasun aberatsena.
 O azkatasuna! azkatasuna!
 Noiz ZUAITZ DONEAREN kerizpean
 agintzen zaitugu arkituko?
 Zabalduz ospea ludian
 Noiz Euskaria degu ikusiko?
 Noiz, Noiz?...

Dagigun negar bitartean
 negar, negar bai ixilpean,
 etsayak ez poztutzean.
 Abestu dezagun mendi erpiñetan,
 indartuz itxaropena biotzetan.
 Gure malkoak urtatzera joan bitez
 ZUAITZ DONEA ez dedin il legorrez.
 Piztu gure begiak dagigun.
 Mendiruntz anka-besoak erabilli ditzagun,
 etsayak aurkitu ez gaitzan aul iñun.
 Aberriari odola opa dezayogun
 Illobi aintzagarri bat eman dizagun.

El Día, 1935-VII-12

«O, zuek, ere maitagarri ederrok» ez ote «O, zuek,
 ene maitagarri ederrok»?

NIK ETZAITUT GEROZTIK BEGIZ JO

Nik etzaitut geroztik begiz jo...
 Zure biotzean nengin lo...
 Urolde ertzean arkitu zindudanean.
 Orain ainitz poztuz zatozkit...
 Oroimenez besoetan zabilkit,
 Zabilkit nundik eziñ agertuz
 maitasuna.
 Ta gero urrundurik dakust agertuz
 esku zoruna...
 Zakust, eta zein eder den,
 zein eder den
 ene malkotan igari dabillen
 aurpegi zoruna!

O begiz! eta, O biotzez!
 Baso itzaltsuan lorez
 Arkitu zindudana
 O zu, eguzkiaren alaba!
 Irauli dira enegan
 Edertasun izpiak barnean,
 eta ene gorputz gorpuzkiak
 ene gogo gogokiak
 zorabiatuz biurtu dira
 maitasun-suaren elikatura.
 Atozkit! atozkit gura dezunean!
 Nagokizu arkitu zindudanpean!

El Día, 1935-VII-28

ARANTZAZU'KO AMA BIRJIÑARI

O! Arantzazu'n zutiñik zagozan Birjiña
 Gerturik datorkizunari emateko zoruna.
 Zureganatuz natorkizu apalki eskatzera
 Aberi au gaizkatu zazun antziñera.
 Dakuskezu Aitzgorritik zorrotzuz begia
 Zein menperatua datzan Ama Euskaria
 Bere eskuak loturik dagoz, loturik.
 Ez dabilkike ez arririk ez makillarik
 Eta ezin, ezin aurka egin dezake
 Datozkiolarik aneika suge.
 Dakuskezu su garraren mingainez
 Iurtzirik soinekoa nola doan errez,
 Errez soinekoa eta gorputza berriz miñez,
 Miñez daukalarik askan ura aparrez.
 Urrundurik begiak damazkizularik,
 Damazkizularik eta dakuskezularik,
 Kantauri-itxasoak orroaka dabilki
 Euskaria deritzan itxas-ontzi...
 An dijoa Azkatasuna sendo eta gazte
 A! baleuzka esku indartsuak azke.
 Nola endaitzari eldurik,
 Ekaitzaren miñak zapalduarik,
 Kaira dijoaken azker eta zutiñik...
 Bañan eskuak dagoz loturik
 Ta begiak ez dakuste eriotza baizik...
 Ez dakuste eriotza baizik
 Orruz inguratuz datorkiolarik.
 O! Ama Birjiñ zoragarria
 Dakusgu eriotzaruntz aberria?
 Iltzera al doa ama Euskaria?
 O! errukituz zoazkio,
 Zoazkio igorritz aingerua,
 Lokarritik askatuz eskua

Ekaitzetik izan dedin gaizkatua.
 Egizu gure aberria laister azkatua,
 Egizu loikeritik garbitua,
 Laister izan dedin zoriontsua.
 Egizu, egizu, Ama Birjiña.
 Damayozu Euskadi'ri zoriona.

1935-IX-27

LIGUR

Egun argietan,
Goiz edo arratsetan,
Dabil dabil Ligur mendi gallurretan.
Gau beltzetan,
Laño edo illargipetan,
dabil, baserriz baserrietan,
Maite minduaren konsolatzetan.
Ikusten dularik orain bat negarretan
Begira zer dasayon itz biguinetan:

Illargi errainuz ikututzen nazun maitagarri,
noruntz begiak daramazkizu eztigarri?
Noruntz dixurzkizu edertasun izpi oiek
itun zakusdan neskatx lirain orrek?
Zeni leyotik malkoak dixurzkiozu
beso biribilak ditezkelarik oztu?
O uso biguina, zoazkit barnera,
gaxotu zaiteke dezularik lagun aize zakarra.
Ez dakuszu ordu dala lotan amestutzeko,
edo gaztain zimelak sutondoan yateko?
O Aitor alaba! Esan zaidazu mindura
konsolatzallea naiz ta senda dezaket negarra.

O Ligur, basoetatik zatozen agure galaia!
O Ligur, maite minduaren konsolatzalle leyala!
Negar dagit negar ain naiz zoritxarra...
gauero ditxarot maitalearen etorrera,
luzatu arren ene begiak urrunera
dakust soillik bakartasun ta illunpena.

Ene alaba! legohtuz begiak zorundu zaite,
agurea naiz bañan ba det biotz bat gazte.
Atozkit, jeetxiz leyo ortatik, ene besoagaz
goazen anzitzera mindurazi zizun ankerrezaz.
Dakuszu urrun artan zidarrezko iturria?

Dagokizu asetzeko biotz miñaren egarria...
Aldamenean zuaitzpean exeri gaitzke
an dabillen txoriak itz politak dasazke.
Entzungo dituzu gauza zoragarriak
biotzetik uxatuko dizkitzut miñak.
Atozkit! Illargiak baizik entzungo gaitu,
iturriaren leloak ezik gogaitu.

Au dasa bizar zurizko agureak
dasarzkilarik neskagan maiteki begiak.

Eta an doa jetxiz Ilgurren besoan
neska gaztea illargiaren kiñupean.

El Día, 1935-X-8

BIZITZA TA MAITASUNA

Ene maitea oldoztu zazu orain
Zenbat ikaragarrizko zailtasunez
Alkar maitatuz gaudeken orain.

Jainkoak ludi au egin zuanean
Egin zuan bezela ez egin ere zezaken...
Ta alkar beñere ez giñan ikusiko.

Beragan gizona sortu zuanean
Beste gauzen bat jarri zezaken...
Ta alkar beñere ez giñan ikusiko.

Adan ta Eba bizi ziranean
Tximist bat erori bazitzayen,
Ta au gertatu ziteken...

Beñere ez giñan ikusiko
Ordutik onuntz
Zenbat gizon diran ezkondu!

Ta ez diran ezkondu!
Zenbat ume izan dituzten!
Ta zenbat izan ez dituzten!...
Gu biok berriz ene maitea
Alkar irikiz ginjoazen bizitzaren atea!

Ordutik onuntz,
Zenbat gizon bizian,
Zenbat berriz hil zorian,
Zenbat osasunean,
Zenbat berriz eritasunean...
Gu biok berriz ene maitea
Alkar irikiz ginjoazen bizitzaren atea!

Ordutik onuntz
Zenbat ende suntsituak,
Zenbat erri urpetuak,
Zenbat sendi erailduak,
Zenbat guda zenbat odol,
Zenbat su, errez uri etxe ta oll...
Gu biok berriz beti ene maitea
Alkar irikiz ginjoazen bizitzaren atea!

Eta ara nun bein ludira
Zeure gorputza agertu zindun...
Eta nik ene biotza
Zeuri agertzeko maitasun!

Eta orain, nere Gaurminia,
Galdetzen dizut bildurtzen etzeran
Jakitean (ta au da egizko egia)
Zein txiripaz ludi ontara etorri geran!

Txiripaz etorri gera mundura,
Eta jayo giñanetik eriotzaruntz goaz berriz
Berriz suntsitzera argietatik illunpenera.
Eta bitarte ontan ere zenbat neke,
Zenbat naigabe, zenbat eritasun ere,
Zenbat arrisku eriotzean erortzeko
Ta sekulan beñere ez jaikitzeko!
Jainkoaren indarrez edo naimenez baizik,
Ziñistu zaidazu, arkitzen gerade bizik,
Ta natorkizu maitasuna eskeñirik.
¿Eta orain bildurgarrizko ezetza
Ene maitasunaren uka siñesgaitza
Nere belarriak betirako zoratzer
Al doazte orain entzutera?
¿Zeure naimenaren ezetz aul bategaz
Deuseztera al goaz
Etorkizunaren aurka

Irabazi gendun burruka?
 Dasazu ikaragarrizko «ez» itza!
 Ta zailtasun oiek irixteko bizitza
 Alper alperrak izan dira...
 Eta nere gogo berbera
 Eriotzak daramake beste ludira!

El Día, 1935-XI-2

ETA PAPER ATERA BEAR DEZU

Ezkondu bear dezula ta
 papera atera bear dezu
 Ikasi bear dezula ta
 papera atera bear dezu,
 papera atera bear dezu
 ta papera atera bear dezu.
 Au il dala
 ta ura jaio dala ta
 papera atera bear dezu.
 Au egin bear dezula ta
 ura egin bear dezula ta
 papera atera bear dezu
 ta papera atera bear dezu.
 Zera... garbitzeko ere
 papera atera bear dezu!!!

El Día, 1935-XI-8

MURUMENDI'KO DAMEA

Mamontxiki'ri.

Sasiak zapalduz
 Mendiruntz ninjoalarik,
 Errekak jauzkatuz,
 Muñoak irabazirik,
 Erori nintzan beñ
 Murumendi'ñ gaxorik.
 Zeudela nere begiak zoraturik,
 Zeru mendi,
 Mendi zelai ikusirik,
 Aditu nun soñu bat:
 Zidarrezko soinekoz jantzirik
 Ta urrezko ulediz
 Ta arinki anak erabilliz
 Nereganatuz zetorkidalarik.
 Etzanda luzerik
 Nengoelarik
 Indarge ta gaxorik
 Maiteki esku leunetan
 Artu nindun
 ta egaka leizera
 Eraman nindun.
 Leize arren edertasuna!!
 Eta arren edertasuna!!
 Inñun ikusi ez det izan,
 Ez egiz, ez ametsez,
 Ez munduan,
 Ez inpernuan,
 Ez jauregian,
 Eguzkikoa bera baizikan!!
 Ain eder zan!!
 Ain eder zan!!

Zeruan nengoelarik edo egiz edo ametsez
 Ta bere esku leunaren biguintasunez
 Iurtzirik eztiki nere uledia
 Loak neraman illunduz begia.

* * *

Esnatu nintzanean
 Oyu egin nuan
 Oyu egin nuan
 ¿Nun zaude ene Damea?
 Bañan inñork erantzun etzidan...
 Inñork erantzun etzidan...
 ta tristerik ninjoan,
 Tristerik etxeruntz ninjoan,
 Tristerik... tristerik...
 Makilla eskuan.

* * *

Murumendi'ko Damea,
 Bai! Murumendiko Damea,
 Zein gustora,
 Zein gustora,
 Zurekin ezkonduko nintzaken...
 Zurekin,
 Murumendi'ko damea!!

Ta zein ederki!
 Ta zein ederki!
 Leizean biziko nintzaken,
 Zurekin,
 Murumendi'ko Damea!!

Zein poliki berriz!
 Zein poliki berriz!

Egaka ibilliko nintzaken,
Zeru goyan ibilliko nintzaken,
Zurekin,
Murumendi'ko Damea!!

OARRA:

—Murumendi'ra joaten bazerate, ta onak bazerate,
azkeneko iru bertso saill oiek abots indartsuz esan ta
Murumendi'ko Damea azalduko zaizute. Ez ikaratu,
oso neska ona ta ederra da ta. Gaiztoak bazerate,
ordea, etzaizute azalduko.

El Día, 1935-XI-13

JETXI SABIÑ LURRERA

Zeru goi ortatik
Jetxi Sabiñ lurrera,
Zure bearra degu ta
Jetxi Sabiñ lurrera,
Ez gaitezen jun...
Ez gaitezen jun leizera.

Eguzki orren atzetik
Zeu, Sabiñ, zaude begira.
Begira... nigarrez begitik
Edo poza dariozula biotzetik.
Poza dariozula biotzetik?
¿Azkatasuna datorkigu zerutik?
¿Eguzki orren argia
Bihurtzen ai al zera
Azkatasun eguzkia?

Ai...! Sabiñ! Sabiñ!
Ai! Berriz sortuko baziñake...
Sortuko baziñake berriz!
Aberriari ondo etorriko litzayoke
Sortuko baziñake berriz.

El Día, 1935-XI-24

MAITASUNA ETA ERIOTZA

Orain ederki gaudeke maitatuz,
 Ederki bai ederki laztanduz,
 Ederki bai ederki maitatuz.
 Ene! Eukiko bazinduket betirako
 Nere aurrean ene maitea sekulako
 Ene maitea sekulako...
 Ene maitea sekulako!

Gure urteak ordea ba'dijoazte
 Gure eriotzak ere ba datozte...
 Ba'dijoazte gure urteak
 ta ba'datozte gure eriotzak.
 Ba'dijoazte ta ba'datozte
 Bai! ba'dijoazte ta ba'datozte.

Gu biotakon bat iltzen geranean
 Illik nere aurrean ikusiko zaitudanean
 Nere mingaña mintzatuko dizunean
 Ta zuk erantzungo ez nazunean,
 ¿Noiz entzungo det, ene maitea,
 Noiz zure erantzuna, ene maitea?
 Beñere ez, ene maitea!
 Beñere ez, ene maitea!

Baliteke gure gorpuak illobian
 Arkitzera bata beste ondoan,
 Orain mintzatu dezakegu
 Zorionean arkitzen gera gu.
 Ordun, mingaño mututurik
 Egongo gera betirako ixilik...
 Betirako xilik
 Biok alkarren ondoan gaudelarik...
 Betirako ixillik
 Biok alkarren ondoan gaudelarik.

Neure gorputzaren aragi ustela
 gerta daiteke zuaitzaren elikatura
 Zeurearena ere bai
 Beste batentzat jangai.
 Zuaitz oiek biak
 Emango dituzte igaliak
 Igali oiek berriz
 Odol biurtuko dira noski
 Gizon bietan segurki.

Gizon bi oiek asarretuz, baliteke
 Bata bestearen odolak alkartu daitezke
 Ta bi odol tanta aiek
 Ta bi odol tanta aiek
 Geureak izango dira...
 Ta asarrean laztanduko dira
 Asarrean, ene maitea!
 Asarrean, ene maitea!

Gure ezurrak lurpean daudelarik
 Aragi gaberik,
 Ludi au puskatuko balitz,
 Zatitu puzketan ainitz,
 Ta puska bat illargiratu
 Ta besteak berriz galdu...
 (Eziñezkoa izanagaitik,
 Eziñezkoa izanagaitik)
 Ala ere biok berriz alkartu
 Puska ortan gerala Illargiratu
 Zure belaun ezurrak nere aurka
 Ta eusten dudan bezela orain gerritik
 Alkartu berriz gure bion gorputza
 Alkar joz daudelarik bizkar ezurretik
 ¿Usten al dezu mintzatuko giñukela?
 ¿Usten al dezu maitatuko giñakela?
 Ez ene maitea! ez ene maitea!
 Eriotzak kenduko digu betirako elea!

Ta alkar ikusteko mendea
 Beti betirako, ene maitea!
 Beti betirako, ene maitea!
 Oldozten det, oldozten det au maiz
 Ta erotu bearrean jartzen naiz!

El Día, 1935-XII-4

El Día-n: «Maitasuna eta Erriotza»

ILLARGIAGAZ MAITEAREKIN IZKETAN

Orain nagola begira oyatik,
 Doartzela urrutira begiak leyotik,
 Illargia dagola zintzilika zerutik...
 Zu, ene maitea, oroimenera zatozkit.
 Eta zakust etzanda luzerik,
 Oi garbian garbi-garbirik,
 Zakust urruti urrutitik
 Irudimenaren biotz eta begitik.

Jauzka bategaz oitik leyoratzen naiz
 Ta zerura begira jartzen naiz.
 Jaiki zaite zu ere,
 Jaiki zaite, bai,
 jaiki zaite leyora.
 Begira zazu zerura
 Ta an dagon illargira.
 Urruti gaude gu
 Bañan illargiagaz,
 Urrezko ixpilluagaz
 Bertaratu gaitzezke...
 Mintzatu dezakegu
 Ta ikusi gaitzezke.

Ara nun orain leyoan
 Zein ederki zakusdan...
 Ta zein eder zeran!
 Ta zein garbiki entzuten dizudan!
 Itz, itz egin, ene maitea,
 Itz egin aspertu arte,
 Gaur degu gau luzea
 Ta itz egin argitu arte.

¿Bañan ze ez tul, ene maitea,
 Etorri zaizu lapurtzera elea?

geztulka zaude
Eztulka zaude, ene maitea?

Zoaz, zoaz gelaren barnera,
Zoaz oyaren epelera
Lo sakon bat egitera...
Ni ere banoa lotara...
Eta Jainkoak gabon dizula.

El Día, 1935-XII-8

ERREBEROA

Patxi aulkian exerita
Errapetik marmitara
Esnea jexten ai da.
Andik urrutixegora
Aua zabalik begira
Gizon kaiku bat dauka.
Patxi'k bukatu du lana;
Marmitea bete da dana
Ta eskeintzera dijoa
Txurrut eder bana.
—Gizona! Gizona!
Dasa gizon kaikuak,
Mikrobiok euki ditzake
Ta gaxotu gaitezke!
—Ze mikorbio ta zer nik-or-irul!
Katillua betetzen du
Ori esanda gero,
Errebero edateko bero..
Ta kaikua arrituta daukala,
Dingili dangala,
Esne apartsua sabelera
Doa eztarritik bera.

El Día, 1935-XII-11

NERE MAITEARI

Kantatzen dedanean
 Itun itunki,
 Zu zatozkit igari
 Malkoaren gainean.
 Zure izena esaten dedanean,
 Nere mingaña
 Otzikaratzen da
 An illunaren barnean.
 Oldozten dedanean,
 Beti zabilkit
 Buruaren barnean,
 Amesten dedanean,
 Beti zakust
 Nere irudimenean.
 Maitatzen dedanean,
 Zu bakar bakarrik
 Zu bakar bakarrik zaude
 Neure bihotzaren barnean.

El Día, 1935-XII-12

«An illunaren barnean» ez ote «Au (Ao) illunaren
 barnean»?

ETA ZU NERE ALDAMENEAN

Baldin banaiz
 Pasatzen norbaitekin
 Zure etxearen aurretik,
 Diximuloekin,
 Diximuloekin,
 Biotzak jirutzen dizkit,
 Jartzen dizkit
 Begiak zure baserriarekin.

Baldin banaiz
 Pasatzen bakarrik
 Zure etxearen aurretik,
 Begira jartzen naiz begitik
 Zure baserrira, zoraturik,
 Eta egon nai nuke nai,
 Egon nai nuke bai
 Ango leyo zabalean...
 Ta zu nere aldamenean
 Egon nai nuke nai,
 Egon nai nuke bai
 Ango ate zabalean...
 Ta zu nere aldamenean.
 Egon nai nuke nai,
 Egon nai nuke bai
 Ango sukalde ederrean...
 Eta zu nere aldamenean.

El Día, 1935-XII-13

MAIZTERRAREN NEGARRA

Baserriaren barnean
maizterra dabil ixilpean
Malkoak eziñ ixkutatuz
Malkoak eziñ ixkutatuz
Ta lurrera ta begira
Ta begira ta lurrera.

Emaztea dijoa aruntz
Gero dator onuntz
Eta dabill aruntzaka
Ta onuntzaka
ta lurrera ta begira
Ta begira ta lurrera.

maizterra irtetzen da etxetik
Tristerik tristerik
Ta aurreratzen dijoalarik
Bere sendiaren aurretik
Negar dagila begitik
Au dasa biotz biotzetik:

Atoz atoz neure emaztea
Atoz atoz neure alabea
Zeuek ere neure semetxoak
Denok seika aitaren atzetik
Atozte amaren gonari eldurik
Ezaitezte egon tristerik
Zeuen aitak sasoia badu
Ta goseak ilko ez gaitu.
Zapuztu badigu kabia
Nik billatuko det berria
Nik billatuko det berria
Ta len baño obia.

Orain besoa altxatzen du
Baserria agurtu nahi du
Bere sendia begira dauka
Ta au dasa
Indartuz abotsa:

Agur baserria
Afur agur baserria
Zeuregan bai
Zeuregan emaztearekin
Egin nuen neure kabia.
Or azitzen ninjoan
Jainkoaren legean
Neure sendia
Orain zitalkeri batek
Kentzen dit guztia
Zapuzten dit kabia
Kentzen dit baserria
Agur baserria bai
Agur baserria
Zu maite zaitut
Bañan ez zeure nagusia.

El Pueblo Vasco, 1935-XII-17

AI, ETORRIKO BALITZ, ETORRIKO BALITZ!

Mendian nabil
 Bakar bakarrik
 Eta triste tristerik.
 Inun entzuten ez det
 Ixtilurik
 Ez garraxirik
 Eta deskansaturik
 Edertasun asko gozaturik
 Nere sentsuak doazte bizkortuz,
 Anak berriz gogortuz,
 Ta besoak indartuz.
 Bañan biotzaren naigabea
 Bere bakartasun ta utsunea!

Ai! orain etorriko balitz
 Gipuzkoa'ko erri batean
 Eta nik ezagutzen dedan
 Baserri txuri-gorrixka artan
 Bizi dan neska ederra.
 Ai! etorriko balitz, etorriko balitz,
 Zenbat egingo giñuken itz!
 Trunko eder ontan
 Etxerieraziko nuke
 Ni berriz bere aldamenean
 Entzuten egongo nitzayoke,
 Ezin aspertuz,
 Gustora, gustora,
 Begira ebre abora,
 Bere begi urdiñera,
 Bere arpegi zurira...
 Eta iurtziz leunki
 Eskuakin zorunki
 Ta maiteki maiteki

Bere urrezko uledia
 Ta arrosazko aurpegia.
 Ai! etorriko balitz, etorriko balitz,
 Zenbat egingo giñuken itz!

El Día, 1935-XII-18

ORAIN EZKONDU ZERA

Oraine zkundu zera,
 Ta betirako aldendu gera.
 Zeure gorputzaren ederra
 Beste batentzat da...
 Zeure ezpañaren muxua
 Beste batentzat da...
 Zeran eta ziñana
 Eta izango zerana,
 Den dena,
 Guzti guztia
 Beste batentzat!
 ¿Eta neuretzat?
 Neuretzat begiaren negarra
 Ta biotzaren tristura legorra.

El Día, 1935-XII-19

GEZURRA DIRUDI

Zein dan tristea
 Utsune au ikustea:
 Euskaldun emakumeak
 Erdaldunakin uztarturik...
 Eusko erriak
 Erdaldunez josirik...
 Euskera, erreka bazterrean
 Bakar-bakarrik,
 Arnasa artu eziñik,
 Ia illik,
 Sendagille gaberik!
 Eta ala ere,
 Eta ala ere
 Euzkadi guztia
 Abertzalez josirik
 Abertzalez josirik!!
 Gezurra dirudi
 Gezurra dirudi!
 Epelkeria nai dunak ikasi
 Euzkadi'ra etorri bedi.

El Día, 1935-XII-20

Poema honek ez dakar sinadurarik El Día-n.

¿NOIZ EZKONDU BEAR DAN?

Noiz ezkondu bear dan?
Ezkondu zaitetz al dezunean.

Ezkondu azitez gaztetan
Ta ez mutil-zarretan.

Ezkondu zaitetz gaztean,
Gorputza ezea dezunean
Gure asabaren oituretan...

Ta ez mutil-zarretan
Gorputza igarra dezunean
Oraingo oitura berri auetan...

Ezkontzen bazera mutil-zarretan
Seme ederrik ez dezu izango iñoletan.

El Día, 1935-XII-21

MAITATUKO ZAITUT AMETSETAN

Eziñ bazaitut maitatu benetan
Maitatuko zaitut ametsetan,
Begiak itxi eta
Egongo naiz zurekin izketan.
Egongo baziñake bezela
Nerekin zeruetan.

El Día, 1936-I-22

ANKEA EBAKIKO NUKE

Esango balidateke
 «Ernio'ko puntara
 Jungo baziñake
 maitea an ikusiko zenduke».
 Aparia utziko nuke,
 Gaez irtengo nintzake,
 Elurra egon arren
 Gustora jungo nintzake
 Maitea an ikusterik
 Izango banuke.

Gaxo egongo banintzake,
 Oitik jeikiko nintzake...
 Lapurrak bidean
 Ezpata gerrian
 Daudela jakingo banuke,
 Ala ere gustora,
 Gustora jungo nintzake...
 Gustora, maitearen itza
 Entzuterik izango banuke.

Basamortuan
 Arkituko baziñake,
 Gosez ill bearrean,
 Janik gabe,
 Ta ni zure aldamenean
 Egongo banintzake...
 Aizkorea artuko nuke,
 Ankea ebakiko nuke...
 Eta jana emango nizuke.
 Orrela biziko baziñake
 Asko poztuko nintzake!

El Día, 1936-I-24